

Anna. Januarius. Bartholomaeus
Guglielmus. Joannem Michaelis et
Sophia. Con: K. Dato: Michael
Rogier. et Anna Maria Buc'fara,
Jehovijoh' Bittent.

Es vront vrom Kiege

Compositio

34
34

Ex Libris Ignatius
Hautschlager
1871

~~Ignatius Hautschlager~~
~~1871~~
~~1871~~
~~1871~~

Incipit Liber
anno ad 1800

E. XIII. 25.

P O K O Y

r

NIESMIERTELNOSC

Iaśnie Oświeconego

WŁODZIMIERZA
SWATOPEŁKA

Xiążęcià Czetwertyńskiego Stárosty Siewińskiego
y Rodzonych Jego

TERESSY y KRYSTYNY
Chorążanek Wołyńskich

Na iednym Kátáfkú w kwitnacym wieku wysta-
wionych

A

Duchowna Konfolátia Iaśnie Oświeconym Zálósnym Rodzicom
Mowá pogrzebowá wyrażone.

P R Z E Z

W. X. RAYMVNDA PIEGŁOWSKIEGO S. Th. Lektorá za-
konu Káznodz: ná ten czas Przeorá Horodelskie-
go w Kościele Łuckim Dominikańskim

A. D. 1673. die 5. Oáobris.

W KRAKOWIE w Druk: v Dziedzicow KRZYSTOFA SCHEDLA
I. K. M. Typ: Roku Páńskiego 1675.

10

1874

IASNIE OSWIECONE MV
STEFANOWI
SWATOPEŁKOWI

Nà Zywotowie y kniàzey Krynicy
Xiążęciu Czetwertyńskiemu Cho-
rażemu Wołyńskiemu Pànu y Do-
brodźcieiowi Memu Miłości-
wemu.

lemniey chwalebna iàko y pożyteczna
od dawnych czasow w Kościele Bo-
skim stànęła Konstitucia : zmár-
tych ciàła nà w spàniałych wystàwi-
wszy grobstynách, krasnemi przyozdabiać Pà-
negyrikami. Iàśnie Oświecone Xiążę, Pànie
à Dobrodzieiu moy Miłościwy. Kiedy y staroży-
tność Rzymska też zachowuiąc, przynalezyla
odro-

Lib. de
Virt.
mulier.

od roznych á osobliwa od Plutarchá odniosła
approbacia: Romanam legem maximè probo;
quæ mulieres & viros publicè post mortem
meritis laudibus affici iubet. Z Kąd pozostá-
łym krewnym, żáłośnym Przyaciółom, ná stru-
chtále od żalu serca nieomylnie pochodzi antydo-
tum, Oratio faucij namq; animi est remedium.
Aco więkšá iž nie tylko zá żywotá, lecz y po
śmierci stawá z cnot, y vrodzenia pochodząca w
zapomnienie nie poydzie, á powazna wyrta mo-
wa w zgromádzonych pamięci Auditorow zo-
stawáć będzie: Manet & post funera virtus. Ażé
ludzka labilis memoria; w tym dowcip vicariá
postánowił litteram ktoraby vocem transeuntē
supplementuiac, cne postępkí, sławę, przed oczy
nástępującym przekłádáá wiekom. Nie inne ro-
zumie W. X. M. Páná mego Miłosćiwego
motium, áby moiá niezgrabna przemowa iuž się
o użyták zácných otáršy Auditorow do druku po-
dána byłá, tylko áżeby potomne czasy uznáły wiel-
ką nieubłagáney śmierci záwziętość przeciw Do-
mowi W. X. M. w ktorym od wiekow niesłychá-
nych náformowáá Metámorphoses, kiedy intra-
nonum dié náymlše dwie Coreczki, y vkocháne-
go á ie-

go á iedyneho Synacká ad augusta natos ostrá in
Augusto sprájnětá kosa, yžeby in hac vicissitu-
dine generosa ich indoles ku všelkim cnotom y
pobožnosti sklonna, wiekopomney y nieśmiertelney
dostápiť slawy. Čeťska to w prawdzie ná moy
podly y niedozříťaly dowcip moles. gdzie nouitas
rei ráčiey zádziwíť się á nieco čyńić álbo muwíť
roskáńie. Iednakž gdy wola W. X. M. przystá-
piť, bedac nie tylko la, áley cály Zakon Pátryár-
chy Nášego, ináčna Konwentu nášego Łuckiego
w dochodách aukciá, á práwie codziennemi obo-
wiazáńy dobrodzieystwy: roskańanie W. X. M.
sub auspicijs W. X. M. wykonywam zyczac W.
X. M. od Pána Naywyššego w nagrodę sluššnego
žalu przyždrowiu dobrym, dlugoletnim žyćiu, w šse-
lákich počiech y hoynego błogostáwienštwá.

W. X. M. Pána
y Dobrodzieiá mego Miłostíwego.

Niegodny Bogomodlčá y slugá.

X. RAYMUND PIEGŁOWSKI
Zakonu Káznodzieyskiego.

APPROBACYA

KAzanie Pogrzebowe, przy żałobnym dosyć Akcie
I. O. Domu Xiazat Czetwertyńskich, przez Wie
lebnego Xiędzã RAYMVNDA PIEGŁOWSKIEGO P.
S. L. w Kościele Łuckim Oycow Dominikanow przy
zgromadzeniu ludzi zacnych płci oboiey roztropnie
ogłoszone; pokoy ludzki w samey tylko śmierci, nie-
śmiertelność w sławie, y inne niepoliczone ozdoby
I. O. Domu pokazujące, aby przez druk publikowa-
ne, y do wiadomości osob wielu przysć mogło, po-
zwalam. Roku 1675. Dnia 24. Iunij.

X. IĘDRZEY KUCHARSKI P. S. D.
*Kanonik Krakowski, y w teyże Diecezy
Censur Xiąg mpp.*

K A Z A N I E

Quiescat vox tua à ploratu & oculi tui à lacrimis; quia est merces operi tuo &c. Reuer-
tentur filij ad terminos suos. *Ierem.: cap. 31.*

Nie wżyta/ nie litościwa/ á záfamieniála
śmierć/ Która ná żadne prozby/ treny/ lamenty/ che-
tnego nieśtoni ochá/ ná rzewliwe plácze/ trwawo-
izy miłościwym me weyżrzy okiem. Jásnie Świe-
ceni/ Jásnie Wielmożni/ Wielmożni/ Miłościwi á żałośni
Słucháże. Non flectetur, neq; parceret, neq; miserebitur.
Jeżeli kiedy swe złośliwe náturze ludzkiej miała pokazać nie-
chęć/ wielkych nákredeńować żalów/ iáko dnia dzisiejszego;
Która chce oświádczyć że moc iej niezauzdána/ hámulcem
niepostroniona/ mile w domu J. Q. SWATOPIKOW
Kiażat Czerwertynskich potargawşy wesele/ wşytkie pomie-
řawşy nádzienie/ Kości jedne zwycięstwa swego znáki przed o-
czy pozostałych JASNYE OSWJECIŁEŁE RO-
DZICOW wystáwione: á doyrzálnego medezwoliwşy do-
pedzić wieku/te dopiero krzewiace się kwiateczki/ z buyne bez o-
wocu polá záfartzona sprzátneá kóla/ y niespodźianie nápadşy
(vt in purpura triumphet) co nayprzednieysze ozdoby y kley-
noty z rąk J. Q. Kiażat gwałtownie wydarşy/ w tez przybrá-
na trzy oraz Kiażecę Nitry/ ná swa wéřńawşy kálwária/ ná
tym żałośnym Tronie z ořczerstwem sie popisuię.

A spáć iá Periklela Athenńskiego Kiażecia Maljontá gdy
w ogrodzie żańu iednego niedoyrálne wrwála grono/ záfwała
ogrodniczy: Vuá habes hinc inde ipsa maturitate maturio-
rem, & acriorem colligis? Słuchay miłościwa Páni/ mář
w czym wybierać/ mář dostate groná/ co záprzyczyná że kwá-
řna y gorzka obierař iá gode: Odpowie: Pręgnantium hic
mos est. Matron brzemiennych rákowa ięť nátura/ iź co-
kolwiek okiem záyrza do tego ich myřl y chce wiedzie.

K A Z A N I E

Własny to y przyrodzony żartoczney śmierci nateg/ má iac
 s potrzeba dostalych owocow/ ná w kwiecieu ięście zostaiace iac
 gody często ostrzyć zemby. Nie jedna tá nienasycona Megara
 doby zżalego nie czekaioac owocu winnice spustofyta/ nie nowia
 Iob. cap. 15 ná tey nád samym pastwić sie kwiecieu: Laderetur quasi vi-
 nea in primo flore. Ledwo co ktory rozwiiać sie poczyna
 kwiatać: Improba mox surgit tristi de sed Megara. zaraz
 go w koscistej wyćiska prasce/ zaraz siedi y swej chciwości
 sposobny gorwieżnięgo Konjekt. Non maturiores hoc est
 D. Amb. homines etate confectos; Sed acerbiores suo gustui apti-
 ores miratur mors. młodzi wysmieniti niewinne dziateczki/
 sa to nayprzednieysze bellaria mortis.

Ż tym chciwym appetytem w padşy in Augusto do Wi-
 ridarza Jasnje Oswieconych SWATOPŁAKOW Xiaz-
 sat Czetwertynstich znaćnie go zruinowala: tam naprzod
 dnia 18. słęzny ywonny Pamięnistich cnot y postęptow zero-
 wala kwiat/ to jest J. O. TŁE Se Xiezna Czetwertynstka
 Chorazante Wolynstka in primo flore dopiero w Roku sió-
 dymym. ná tey sie zaprawiwoşy/ wnet dnia trzeciego die 20. ter-
 goz Cándoru y Koloru J. O. KRJSTJNe w lat dżiesiąciu
 w okrutnych starta zebach. A nie dosyc ná tym nienasyćiwşy
 sie kwiecieu iedyne w tym Wiridarzu Grono. in primo flore
 w lat Osmiu/ dnia 23. J. Oswieconego WIODZJNJZ
 RZA SWATOPŁAKA Xiazecia Czetwertynstkiego Stas-
 roste Siemińskiego zakrwawiona poderżnela kosa. Nie más-
 la to Jasnje Oswiecone Xioze Chorazy Wolynstki w domu
 twoim ruiná/ mozesz narzekać. ná te niebaczna Tyrante słowy
 Iob. 19. Jobá cierpliwego: Destruxit me vndiq; & quasi euulsa ar-
 bor abstulit omnem spem meam. Zerwad mie zruinowás-
 ta iáto drzewu z owocu/ z kwiecia/ z liścia/ náwet zgalażek o-
 bnażonemu wśelkie moie odietá nádziecie/ Kiedym sie naybár-
 ziej zapátrowat ná swe expectatiwoy rychtoli im fortuna ná
 słoyim honorow pozwoi zásiesć wożku/ rychtoliby ich sweni-
 Iob. 19. do gory záwiozta kolámi/ alizci: vindemiantur quasi botrus
 adu 79. ante horam.

Wochas

Włochane poćiechy y owsem iedyna miłość z oczu znikła
y w popiele ieſzże przed czasem ſwoie zaczyna mieć ſtanowi-
ſto Ante horam. przed przynależyta godzina śmierć ich w
grobowy rzuca tarcas.

Synaymniey ten niezbladził/ kto śmierć do owego przy- Cap. 2.
rownat Rogaczá; Ktorego Dániel nad iednym ogladał bagnie-
ſciem. Et vidi: & ecce aries vnus stabat ante paludem ha-
bens cornua excelsa, & vnum excelsius altero. Ten Ro-
gacz piekielna zaślepiony furia/ mnieyſzym pochyle drzewá/
Emiece y ubogich chartakow gázy/ wiekſzym zaś wynioſle ná
gorách Libáńſkich cedry/ Krolewſkie miánowicie/ Kłazec/
poteznych Monárchow koſtowne paláce rozruca rogiem/ Bie-
ga iáko wſciekły ná wſyſtkie części Świátá/ ná każdego ſie
rzucaiac głowieka ſwoiemí potrzasa rogami: Vidi arietem ibidem
cornibus ventilantem, contra occidentem, contra Aquilo-
nem & contra meridiem. Wypada ná zachód; á zgrzybiá-
tych ſiwocon do ciemnych zagánia grobow. Wypad á nápuł-
noc; in virili atate zoſtaiacym ſedziwego nie daie doczekiwáć
włosu. Wypada y ná wschód ſtonca/ od pierſi wydzieráiac
macierzynſkich niewinne dźiateczki w oſach żalofnych roztra-
ca Rodzicow.

A ták ſwawolnie po wſytkim ſwiećcie gráſſnie/ że żadne
do tych czas mocárſtwá y zaſtepy ſprzećiwieć ſie ieý niemoga.
Kiedy nie tylko nayogromnieyſze Marsá ozdoby/ ale teſz y ſame ibidem
Planety niebieſkie pod ſwoie deptac rzuca nogi: Et deiecit de
fortitudine, & de ſtellis, & conculcavit eas. Doſyć Wale-
czny Rycerz/ ná loſnym ſiedzac Poegázie/ Kleynot mowie Já-
śnie Oſwieconych SWATOPŁAKOW Kłazet Czernero-
tyńſkich ſtraſny był wſytkim poſtronnym narodom: gdyż ták
Tł. przyaciót Korony Polſkiey iáko iádomytych Smokow
ſerca hartowna przenikał wloczynia/ á przecie mu śmierć ná
bladym go doiechawſzy rumáku ſmiertelna zadála ráne.
Pierzchały przed tym przed Pogonia wſſy; á teraz śmierć zná-
czna w pogoni ſprawiła kłeſte. Gladj ancipites in manibus Pl. 149.
eorum. Ktore dunnych Tłieprzyaciółſkich nátkłámiáły kár-
A 2 kom

Porow w rektu śmierci struszone zostały. Cuius sie przed tym
 Bisurmanistie Kiezyce kryły sie po ciemnych lasach y gorach
 przed oblicznością y jasnością Gwiazdy y Kiezyca J. Świe-
 conych **SWATOPŁIKOW** Kiezat Czerwotynskich; a
 teraz śmierć niewidana y niesłychana w nich uformowała **Le-**
clipsim. Et deiecit de fortitudine, & de stellis, & conculca-
 uit eas. Taz zbroynego Rycerza przedziwisy z placu/ trzy pize-
 świetnych **LESTJOWSKICH** w tych trzech pocom-
 kach rozwalila y polomala wieze. Taz Jch mościow p.p.
RASZOWSKICH/ Czyste pole trupem zataliwisy/ na
 ktorym J. D. Starosta Sierotński w dalszym wieku swa dzieła
 nosci/ cnote y pobożność Sarmackiemu miał wykontersektow-
 wać swiatu/ na tymże dnia dzisieyszego/ śmierć martwych
 nastawiawszy Perlon; żalosna Spektatorom wyprawuie Trą-
 gedia. Niewinne zaś Pánienki za iey wyrokiem z Uiedźwie-
 dzia na grobowe przesiadły sie. desci Angelstie śmierci odda-
 wyły Korony do pod ziemnych cypredzey polpiefata lochow!

Cieplej to w prawdzie na serce Rodzicielskie Paroxizm/ ob-
 bieciając sobie wieczność w Poromkach/ zagnala ich na śmierć
 relnym ogladać toż. Wracila Heroina Barchaginská iedy-
 nego syna/ ktorego niewzyte Partii od pierśi wydarły/ tatini
 nabawity żalem; iż iako jedna Łakona obraz meza/ tak ona
 zmarłego piastując Syna obumierać musiała.

Leż to niewspamiątego Serca postapek niechcieć sie wtus-
 lić od żalu/ a tegoż żalu weterować co sama istota wrocić sie nie-
 moze. Anaxagoreśa wrakówych okazyach zaśyćby potrzeba
 an: musu: ktory przy ścśolnych zabawach gdy wstyszał o śmierci
 iedyngo Syna swego/ nie sie nie turbiac wesoło odpowie-
 dział: Sciebam filium meum genuisse mortalem. Perit les
 Olympius dwóch w dziewięci dniach straciwszy Synow/ iako
 sie w żalu martował; Protagoras temi wyrażił słowy: Cum
 fili eius atate florentes atq; egegi intra nonum diem vita
 decedidit nec; ealum illum absq; luctu iultrnuit.

Daleko tedy pobożny Chrześcíanin y dobry Kátolek bára-
 ży w żalu moderować sie musi/ ktory pobożnie trzymać po-

winien

winien/ że człowiek przez śmierć nie ginie/ ale na lepszy przeno-
si się żywot. Jazym Jasnie Oświecone Kieſtwo. Quie-
ſcat vox veſtra à ploratu. & oculi veſtri à lacrymis. Niech
wſtanie głos waſz od płaczu/ otrzyście łzy z oczu waſzych Reuer-
tentur filij ad terminos ſuos. Powróciły bowiem wſochas-
ne dſiarczki do granic ſwoich/ do kreu ſobie od Boga zámie-
rzonego/ wróciły ſie na wieczny pokoy y odpoczynek. Gdyż
śmierć na krotką cieſztynę nie woli naſzey iarzynie tak bázro
nárzekamy/ te nam zoſtawia Conſolatia/ z cieſſzey daleko naſ-
wyzwolnoſzy miſericie y niewoli/ daie oſztać wiecznego pokoya
y przy mieſ niertelnoſci w pamięci ludzkiej całe zachowuje. Co
ż za ſprawa Duchá Świętego na wtulenie ſmutku J. W. Ro-
ſſicow/ a na zbudowanie żalnego Auditora potaje.

Każdey rzeczy a oſobliwie naturze ludzkiej naznaczona
ieſt ta ſzczęſliwoſci propenſia: tak dalece/ iż coſkolwiek rozum
ſoczy a wola zaſnamia/ tego ſwoy gwoli chwytacie ſzczęſliwoſ-
ści. I lubo to zmyſły y namięnoſci/ także inſe potencie
człowiekowi według ciała przynależyte/ wzgardziwoſy wrodzo-
na inſtynacja do roſaſnego natury ludzkiej prowadząca kreu/
wola ſperawſy/ rozum ſobie zpraktykowawſy/ kaza mu to za-
cel podać ſzczęſliwoſci/ co ſie krotemu podobą zmyſłowi. Tym
rozum chętnie ſie akkomoduje: iednym Pompe/ ambicia ro-
żnych hoſorow/ y prerogatiw/ drugim bogactwa z łakom-
ſtwem/ niektórym preſzory z wſeteczniſtwem złączone/ in-
nym zaś niſzczemnoſci/ obzárſtwo/ y wſelkie ładaiakoſci/ za-
oſtaćni termin ſzczęſliwoſci proponuje. A tak rożnych w ro-
żne zaprowadziwoſy nieprawoſci Labyrinthy/ o wieczną przy-
prawie zgubę y niewolę. Leż góſie rozum woli y appetyta-
com bez żadney konwinciey beſpiecznie rozkazuje/ tam do-
ſkonale ſzczęſliwoſć y prawdziwe wynayduie błogoſławie-
ſtwo.

A że ſzczęſliwoſć naywyżſza y ludzkom naypożytecznieyſza
na ſzczęſliwym zálezy pokoyu/ żaden mi w tym kontrádko-
wać nie może/ penieważ to ieſt naydeſtonalſzego z Doktorow
Światey Auguſtyná zdanie: Tale bonum eſt pacis, ut in re-

D. Aug.
de Civ.
Del.

bus creatis nil graciosus soleat audiri, nil delectabilius concupisci, & nil utilius possideri. Dobro to jest własne voluntatis obiectum, ktora choć często zlego sie domaga/ do tego iesdnąć wabi sa pokrywta dobroci/ lub honesti, utilis, albo delectabilis, y to naydoskonalsze dobro/ ktore w sobie te trzy za-
wiera formalitates. Takie tedy dobro jest pokoy; iz w rzeczach stworzonych nie wdzięczniejszyego slychano/ nie słodszego/ rozkoszniejszyego pożądanego/ nie pożyteczniejszyego miano być nie moze. Słodkie nader jest imie pokoiu/ sam w sobie pokoy jest zbawienny/ jest doskonała bez wśelkiej exorbitanciey wolności. Nomen Pacis dulce est, & ipsa res salutaris, pax est tranquilla libertas. Pokoy jest komplementem wśystkich cnot/ terminem wśystkich prac/ nagroda trwawych bo-
iow. Pokoy niebieskie Sphary y podmieścienne zachowanie creatury. Bez pokoiu nie sie niepodobą Bogu/ nawet y naye-
świetsza przy oltarzu ofiarą.

Pax plenum virtutis opus, pax summa laborum.

Pax belli exacti pretium est; pretiumq; periculi
Sydera pace vigent consuntunt terrea pace.

Nil placitum est sine pace Deo, nec munus ad arā.

Wiec y Bog Wśechm: chce wśtogaścić wybrany na-
rod swoy Żydowski; pokoy im naderwśytko przez Proroka of-
świadcze; Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis, in
tabernaculis fiducia, & in requie opulenta. A będzie się
dźiał lud moy w piękności pokoiu/ w przybytkach podujatości/
y w hoynym odpocznieniu/ A że ten pokoy nie żywot ale śmierć
przynosi; to pewna y nieodbita illacja. Przyzna ie sprawies-
dliwy Job; ktory na sobie doznał wśy/ iaka jest vicissitudo ży-
cia ludzkiego kontłudować musiał: Militia est vita hominis
super terram, & sicut dies mercenarij dies eius. Wciowa-
nie jest żywot człowieka naziemi/ a dni iego sa iako dni natez-
mnikta. Jako bowiem traciemnik ponosić pondus diei & æ-
stus, chciwie oczekiwaja czasu y godziny odpoczynku swego; tak
y człowiek w wśtawicznych pracach/ kłopotach/ przeciwnego
szczęścia obrotach zastaiac/ do portu spokojney szczęśliwości
iako

Job. 7

Isai. 32.

iać onay przedzey zapłynąć vsilnie: ktorego tu na świecie żaden
ieścić nie dopłynął ani napotym dopłynąć może. Bo niemaś
tego chociażby samey siebie posłubił fortunie/ żeby go do końca
sejundować miała/ gdyż zawse: lata dolendis alternat for-
tuna terox. Dostęć fortuna cżw Niemaly Polibratesowi przy-
tazn swa oświadczała/ ktory non tam fortunæ alumnus, quā
parcus. mianowany być mogł/ kiedy na probie iey nauko chā-
sły pierścień w głębokie wrzucony morze/ na stol mu w rybce iea-
dney przywrócił; a przecie y temu do końca nie dotrzymała
wiary/ z Pánstwa go wyrugowawszy/ w nieprzyacielskie por-
dawşy okowy/ na drzewie sromotnie zawiesiła/ a potym ciās
tem tego ktore dlugo pieściła y tuczyla psy y ptástwo vbanties-
towała/ o ktorym slusnie ieden napisal: Ad summum boni-
tatis attingebat; reliquum est decidat in deterius. Zatoż
proşe szczęśliwşy był nad Bellizariusa: kto bogatszy nad
Arezusa: pieşczyenşy kto nad Narcissa: a ci wszyscy stali sie
fortuny igrzyskiem/ świata posmiewiskiem. Quid profuit
illis superbia? quid diuitiarum iactantia? mundi potentia?
vana voluptas? breuis læticia? magna familia? mala con-
cupiscentia post voluptatem? vbi iocus? vbi risus? vbi ia-
ctantia? mundi potentia? vbi arrogantia? heu de tanta læ-
ticia quanta tristitia!

Diec. P.
2 decōr
mun.

D. Bern.
lib: de
confidē

Nie od rzeczy ten odstąpił ktory życie ludzkie do iedney
przyrownat piłki: Ludus pilæ est vita humana. Bo iako
piłka z rąk chłopieych w gore wyrzucona często sie wala w
błocie/ albo o sucha roztraca ziemię: tak y fortuna dobrze w te
gre wyćwiczona ludźmi y Monarchami iako piłka sobie poćis-
kuac/ im naywyżey tego w gore wyniesie/ tym przedzey go ro-
zbicia o ziemię: albo w blocku wśelakiey zanurza nieśczęśli-
wości/ a Pánstwa od rąk do rąk roznych podaiac Tyrannow:
mieszcy y w proch obraca Ante Macedonum imperium in-
clyta fuit Persarum felicitas! sed tam ingenti regno vna di-
es attulit finem, Fuit perampla Aegyptiorum potentia sed
in modum nubis eius felicitas præterit. Coż szczęśliwşego
było nad Persko Monarchia: to iednego dnia fortuna zupie-
roży.

Phil.
Iud.

wšy Măcedonczykom w rece podala. Obſernoſć y wynioſć Pańſtwa Egypſkiego o ſiemię rzuciwſy w wieczney za-
grzebla niepamięci.

Nie każdego podobno wſontentuię y wſwietuię intellekt
tá wniesiona conſequentia albo probácia poniewaz pozny
Prou. c. wiek y znanuie nite bogactwa za ſzczęście y blogoſławieńſtwo
3. liżyć ſie mogą wedle obietnice Ducha S. Longitudo dierum
in dextera eius, & in ſiniſtra diuitia & gloria. Ale to ma-
droſć y rozładek mnogim latom y bogactwom tey dodaia zas-
cnoſci/ y nie ten ſzczęſliwy kto bogaty y długoletni/ ale ten kto-
ry mądrze láty y bogactwy ſaſuię/ y wſytkim ſwe wmię-
Plutar. miarkować affekty. Felicitatem & vitam beatam non in-
multitudine pecuniae aut opum mole, aut principatu, po-
tentiaq; conſiſtere; ſed in vacuitate doloris, affectuum mo-
deratione, animiq; affectione, natura ſinibus res omnes
circumſcribente. Ten tylo może zwąć ſie ſzczęſliwym/ ten
Prou. 3. może znaleźć poſoy ná ſiemi/ kto ſie rozumem rzadzi; Beatus
homo qui inuenit ſapientiam, & qui affluit prudentia &c.
via eius via pulchra, & omnes ſemitae eius pacificae. Ale
y to niedoſtkonałe blogoſławieńſtwo/ nieperony y nie długo-
trwały poſoy.

Ludouicus Granatenſis wważaiac ſłowa oblubienice
Cant. s. Ktoemi ſie ſczyći z nálezione go na tym ſwiecie po-
ſoiu: Ex quo facta ſum coram eo quaſi pacem reperiens.
Wznawa je oblubienicá nie doſtapiła tu prawdziwego poſoiu/
ale coſ do poſoiu podobnego/ Quaſi pacem. iakoby poſoy. y
In. Sil z tego ſłowká; Quaſi pacem. iakoby poſoy inferuię: Quam
loc. cō. tamen non plenam pacem ſed quaſi pacem appellat, quia
cla f. 2. neq; aeterna neq; modis omnibus perfecta in hac vita eſſe
potest. Bow ſamey rzeczy żywot ludzki ieſt obludny y nie-
ſtáteczny y niema tey do ſzczęſliwoſci przynałazy tey właſnoſci;
aby wſytkich w obec miał wperwnić y cále wſontentować. Pro-
D. Aug. ſpera huius mundi iucunditatem habent falſam, certum do-
Ep. 36. lorem, incertam voluptatem, durum laborem, timidam
quietem, ſpem beatitudinis inanem.

Krotka

P O G R Z E B O W E

Krotka bowiem życia naszego Parenthesis ktora niedo-
 ścigłego czasu szcuple w sobie zamyka klauzule/ a przecie w
 niej niezliczone znajdują się troski y dolegliwości. Breui vi- Iob. 14.
 uens tempore repletur multis miserijs. Zaczynam szczęśliwość
 ta musi być godziną/ ktora śmiertelnym periodem dni nasze
 kończy/ a niżej ta ktorey bieg życia naszego bierze exordium.
 Melior est dies mortis die natiuitatis. bo ta początkiem ową Eccl. 7.
 utrapienia wśelającego stać się konkluzia.

A day to je wczaj Philozophowie: inter esse & non esse
 multum interest. być nie być/ żyć nie żyć/ nie mała różnica/
 przecie to Axioma ciała tylko a nie duszy należy/ ktora nie-
 śmiertelna zostając przez śmierć na czas rozłączona/ do wieś
 kszey napotym z ciałem przychodzi do doskonałości.

Prawdźiwie Waleczny maj starego Testamentu Simon
 Machabeyczyk hieroglyphikie swoi wyraził życie ludzkie kiedy
 na kolumnach ktoremi nagrobki Rodziców ybrać swoich przy-
 ozdobić chciał/ przy różnego abrysach oreza/nawy albo okrety
 odrysować kazał: Circumposuit columnas magnas & super Malac. 13.
 columnas arma, ad memoriam aeternam, & iuxta arma na-
 ues sculptas. Różne oreze znakiem jest rozmaitych niesnasek/
 roszerek y wojen między narodem ludzkim/ okrety są życie na-
 se/ ktore wnoszą się po burzliwym światą tego Oceanie często
 napadły na Cyaneas petras albo Tauros aripedes ponosi
 naufragium. A na ten czas dopiero szczęśliwe y bezpieczne gdy
 do śmiertelnego przyplynie portu. Tanquam nauis quae per- Sap. 5.
 transit fluctuantem aquam.

Proszę niech mi kto potaje rzecz taką na świecie: kto-
 raby długoletne a bezpieczne y spokojne życie nam zapewne
 przyobieczać mogła. Świat wprowadzie słodko przyspiwuiel
 dodając otuchy pochlebuie/ ale to Syrena obłudna. Formo-
 sa superne na pozor tylko gładka y wrodziwa/ a wewnątrz sko-
 dliwa y brzydkości pełna. Quod in Sirene cernitur forma- Sau Si. 78.
 sum est, quod celat intentio noxium, & quod inter aquas
 demergitur monstrum est. Ciało iako Dalila zdradliwa
 Samsona tak to dusze ku swym jedzom zmiękczyłszy na swym

tonie twárdo wspięta krepnie/ y nieprzyłaciółom dusznym w
rece podaje. Czár też przyświecając y podżygać do piekieł-
nych codzień/ co godzina/ co moment popycha carasem. A
któży tych niepozna zdradzieckiego/ skodliwego pechlebsiwa?
D. Ber. Kiedy y same swa złość obłudna wywoływa na siebie: Mun-
dus clamat: ego deficiam: caro clamat: ego inficiam, Di-
abolus clamat: ego decipiam. Kwitnacy wiek najlepszy
humorow temperament/ y w jedney wbespiecząć niemogo go-
dzinie.

Ludic in humanis diuina potentia rebus,

Et certam praesens vix habet hora fidem.

Patrz na roze/ która częścią ciękatą y pracowita wypieles-
gowana ręka/ przychylnym fomentowana niebem/ śliczne y
wonne rozwijać kwiateczki w zgorę się podbita/ kwiat nad
podziwienie śliczny/ ale ten który samym tylo pochlebnie oczę-
tak wielom podlega przypadkom/ gdy w swej wdzięczności/
subtelności w wielkim zostać niebespieczeństwie. Toż bo
wiem słonce które kwitnaca z rana wita/ o południu zwiędła/
tu wieczorowi wpadła przy swoim odchodzie zostawuje: to istos-
ny życia ludzkiego wizerunek.

Vita quid est hominis? viridantis flosculus horti;

Sole oriente oriens: sole cadente cadens.

Pl. 89.

Mane sicut herba transeat, mane floreat & transeat,
vespere decidat, induret, & arescat. Same nawet serce lu-
dzkie w spokojnym zasadzone miejscu/ y miasto zegaru ciął
na semu dane/ niniejsze tylo godziny w skazuje/ a na przyszłych
bardzo się myli. Elementa na ostatek codzienna prawie sę-
na odmiennosć życia (człowieka upominając) reprezentują.
Ziemia dźis w zielone drzewa/ w bujny kwiat/ w smakowite
przybrana owoce/ ugro że wszystkiego ogolocona/ ciężkim zmro-
zona mrozem skazuje: Terra es, & in terram ibis: Wody lo-
żnym padem wpadać w morze/ semranie swoim przystro-
gać: Omnes morimur & quasi aquae dilabimur. Powie-
dzieć nieśłateczne/ nieśłatek/ ogień który w momencie się zapá-
la y gaśnie/ krótkosć życia wyprawuje.

2. Reg
14

Eccę

Ecce sumus pulvis, sumus ecce miserrima tellus,
 Et nostri fugiunt vt levis aura dies.
 Languemus, medio vt foenum quod caditur æstu;
 Vt Rosa Postano languet adepta iugo.
 Obruimur morbis; aut luccedente senectâ
 Et mala tantillos vndiq; multa premunt.
 Soluimur vt nebulae surgens vt in æra fumus:
 Et veluti solui sol pruina tolet.
 Carpimur vt stipulae rapido carpuntur ab igne,
 Nec nisi viuendo somnus & vmbra sumus

A ponieważ świat tak obłudny/ żywot ludzki niestateczny/
 niebezpieczny/niespokojny/toć iuż śmieć z Bernardem Swie-
 tym decydować moge: że sama śmierć poży przynosi/ y do
 portu doskonałej prowadzi szczęśliwości. Mors bona est la-
 boris corona, felicitatis porta, vitæ ianua.

A zátym y Ciceronowa musi mieć swa powagę illácia. Ergo
 optimum non nasci, aut ocissimè aboleri Maylepszana
 świat sie nierodzić/ albo co przedzey z niego vstepować/ bo im
 mnieysza czasu distancja/ miedzy narodzeniem a śmiercią/ Po-
 lebka a grobem/tym mniej vtrapienie w sercach ludzkich trze-
 wieć sie moze.

Prawda że z przyrodzenia człowiek sie śmiercią brzydzi/ y
 oney sie leka/ ale kto rozumowi da mieysce/ temu mile z śmier-
 cía jest sąsiedztwo bo ieżeli ten cieszy sie y weseli/ ktory szukać
 starbow zmarłych znayduie groby/ spodziewać sie że tam po-
 żądanych nabędzie bogactw: Quasi effodientes thesaurum, Iob. 3.
 gaudentq; vehementer cum invenerint sepulchrum. tym
 bårziej radować sie ma człowiek/ im sie przedzey zbliża do gro-
 bu/ w którym nieopśacowany starb wiecznego znayduie po-
 żość.

A do tego śmierć tym tylo straszna z których żywotem gi-
 nie sławá/ y wspaniałe ozdoby. Mors terribilis est ijs quorum cic-
 cum vita omnia extinguuntur, non quorum laus enori
 non potest. bo lubo śmierć tak sie vmoćniła na świecie/ iż
 ziednego labłka/ albo ráczey máłego powstawşy kámyczka/ kto

Dan. 2.

ry widział w widzeniu Daniel/ ten spadłszy z góry do nog ied-
 nney statuey stął iś y struszył/ y w wielką rozrost sie gore : La-
 pis autem qui percussit statuat, factus est mons magnus,
 & repleuit vniuersam terram. Statua ta była hieroglyphis
 Kiem życia ludzkiego/ głowa iey złota znaczyła iustitiam ori-
 ginalem. gliniáne nogi krewkość ludzka; kámyczek śmiec/
 góra wśystek świat okrywająca znaczyła grzech/ ktory wśys-
 tek świat opánował. prze przestępstwo Adama. Omnes
 moriuntur in Adam. z ktorey odciety ten kámyczek wśys-
 tko w popiół obrocił/ y do takiej wyniosłości przyszedł/ że wśys-
 tkie Pánstwa pod moc podbił swoje : Rostazuje w Affricie/
 pánuje w Ameryce/ kroluie w Aziey/ triumfuie w Europie. os-
 wo śmieie rzeka : vterq; polus regni eius limes est. á prze-
 cie tak dalece człowiek śmierci nie podlega/ aby z wśelkiej
 wyzuc siemiął nieśmiertelności/ ktora pospolicie z dobrej po-
 chodzi sławy/ chybáby wśystka nature ludzka w gnuśności y
 niżemności páte oblec chciał/ ktoby cale śmierci desce-
 rował.

Gdyż wspaniały y krowia śláchecka wśarbowány ánimus
 dziełmi rycerstwami swych przodków oświecony/ iezeli naybata-
 ziej o co iáko o sławę stoi/ y o nie sie starać powinien/ y tego zá-
 naygrzeczniejszego każdy osadzi/ ktorego dziedziectwem nie ob-
 ſerne włości/ nie srebrne y złote krusze/ drogie kámiennie/ do-
 morwe splendory/ ale samá nieśmiertelna sława : Generosum
 animum dices, cui non auri cupido, non talentorum copias
 sed fama immortalis est hereditas. I dla tegoż baczní w-
 silnie sie staráia/ iuz przez wojenne y ná dworach Pánstkich
 służby/ krowi swey ná Marsowym plácu wytoczone krynice/ iuz
 przez powazne ná Seymy y do postronnych narodów legacýe/
 madre w Senatorstkich/ poselskich izbách Konsulty/ sprawie-
 dliwe ná sadach Grodzkich/ Ziemstkich/ Trybunalskich/ dekre-
 ta; nawet wysokich domagaia sie tytułow/ aby pod niemi
 wiekopomney nie co nábyli sławy/ gdyż wśytkie rzeczy predko
 przemnuia samá tylowiektne sława.

Ouid.

Singula ne referam, nil non mortale tenemus.

Pecio-

Pectoris exceptis ingenijq; bonis.

Niesmiertelney zaś sławy są pewne znaki/ iako to herbowe Kleynoty/ ktore dzielność/ odwagę/ cnotę/ w Rzeczypospolitey zasługe potomnym przed oczy przekładaia wiectom.

Jaczym cnotę to śmierć w domu Jasnie Oświeconych SWACOPKOW Książat Czwertynskich tak surowie grąsować poczęła/ że trzy oraz fulcra obaliwszy/ ziemię ie dnia dzisieyszego zawala/ z pamięci iednak ludzkiej zgładzić ich niemożę. Niech dziecinne ich lata Przodków swych amulari nie dozwolily/ wrodzona przecie indoles znaczne przyszych cnot y Książeczych postępów wydawała indicia. Dla ktoreych żaden ich od pochwały odsadzić nie możę.

Trzy rzeczy najwyższy Medrzec trudne do poiecia w przyświeściach wyliczył/ a czwarty ciałe swym nie mógł dosięgnąć rozumem. Viam aquilę in cælo; viam colubri in pētra; viam navis in medio mari; & viam viri in adolescentia. Nie mogli łatwie poznać drogi gornoletnego po powietrzu orłā/ ani czołgającego się po skalistych gorach węży/ nawet drogi chyżo wiożącego się po morzu okrętu/ nad to drogi człowiek w młodości iego. Jednakże przyznać mi to musi/ że wspaniały animusz sam się rodzi/ ktorego ani Kunst/ ani zadanie skutnie industria. A wrodzone y z duszy oraz wolane talenta w dziecinnych wynurzaia się leciech/ y owsem Copiosa in pueritia virtutis leges, magnam in iuuentute fert glorię messem. A co wiekśa iż w młodym wieku natura omnis doli & simulationis expert. Szezerze sama się otwiera/ y w różnych ciata obrotach y atcyach swoje sine fūco wydaie affektā y inclinacie. Z Beärny Postowie bedac posłani do Książcia Gwihelma de Moncada, żadaiać aby iednego ze dwoch Synaczków młodziuchnych podał im na Państwo: otrzymawszy dozwolenie żeby z nich ktoregoby chcieli obrali; gdy iednego z scisnionem drugiego z otwartem rozżkami spiacych postrzegli. Tego za Pania obrali/ dobrze sobie ominuac o iego ludzkości/ łaskawości y szcudroblowości/ iako się samym skutkiem pokazało. Nie nowina to y żywot Macierzynski za plac Maresowy.

*Książona
Luce Lale Dym*

Gen. 25.
Gen. 36.

śowy sobie obierać/ y w nim swego dokazywać meſtwa: Izak
ly Jakób y Ezau we wnetrnościach Matki ſwey potedyntu
miedprawywali: Collidebantur in utero paruuli, Izak liſ
Pharez y Szara wychodząc na świat ruptis ſecundis primo.
genituri gwałtem ſie nie dobiłali: Izak liſ y Hercules w Ko
lebbe elis anguibz dzielnoſci ſwey wſyſtkiemu nie okazał
świata: Cyrus Krol Perſki dzielina będąc od rowieſnikow
w igrzyſku za Krola obrany/ w chłopiecym panowaniu tak za
cnie ſie ſprawował: iz poſtryte młode mi lata meſtwo y dowcip
Krolewſki doſyć iawnie wynurzył/ y iako wyborny natury po
tomek ſam ſie ſwym ſtinieniem wydał/ wſak je z grubey/ pro
ſtey/ y niewypolerowanej maſſy ſwoy ſplendor wydałs dia
ment y zloto. Toć iuz perna/ że nec in cunis præſtanti ani
mo deesse poteſt gloriæ & laudis ſeges.

Sau. |
Sym. 1.

Toć mi iuz żaden Żoł zaſłodzić nie może/ choćby naya
bluſſa w roychwaleniu tych na jałoſnem zaſadzonych Tronie
yformował mowe/ ktore iako młode pſzeczki w wleſku J.
O. ſamiliy ſwoiey/ przyſtoynych obyczaiow/ enot ſwiato
bliwych ſtodki plaſtr zarabiać poczynali. Wiſzieć było J.
O. Xiajcia WODZINJERZA. Staroſte Siewina
ſkiego iako w chłopiecym wieku ku roſelkim brat pochob eno
tom/ każdy wogi poznać kto ſie nań zapatrywał/ co za znał był
przyſtego dowcipu/ madoſci/ meſtwa/ y pobożnoſci. Przy
patrzyć ſie było y tym J. O. Pamiętkom iako w tak ſubtel
nych leciech ochotnie brali ſie ku enotom ſwietym/ nabożeń
ſtwu/ poſtepkom Pamiętkim/ aże; Cuna non florent, do
nectumulus effloruerit. Nie doſyć na tym młode lata ro
znych enot zdobyć kwieciem/ ale teſz/ potrzebá temi ſmiertelne
zaſcielać ſeje/ bo y naydoſtonaſſe penicilli aut ſcalpri ductus
pochwały nie odnoſia/ ſejeli dzieło niedoſkonzone zoſtanie.
Nie chwalebny to Rycerz/ ktory ochotnie wypada na harc/ á
w tym nieprzyiacielowi nie doſtawa plácu. Przypatrzyć ſie
było temu młodemu lwieciu J O Xiajciu STAROſCIE
SJENJERZJENOV/ y ym walecznym herſtyniom iako
to meſznie ſtawali przeciw na-arczywey ſmierci/ że ad illuſ

Sau.
Sym. 100

non

non pauebant occursum. obaczyć było iak zbroyno na plác
przećiw śmierci wytechali/ biorac nie przelomiana tarcz wiary
S. Kátholickiey/ wbiérac sie w zbroie miłosćia Bóstwa wy-
złocóna. Wwazac było iak to oblubienie na gody Chrystus
ia oblubienica swego stroyno sie wyprawowaly. Opisuie y
wychwala Miedrzec z wbióru iedne Mátrone : Stragulatam Prou,
vellem fecit sibi, bislus & purpura indumentum eius. Glo-
rizowana sobie spráwila fátę/ Bisiór y fátat odzienie iej ; w
te fátę te swiete Pánienki przybráne/ prezentowaly sie na pác-
laru oblubienica niebieskiego/ w florizowanej to iest rozniemi-
enotami iak rozlicznym kwiećciem wstawaney/ w Bisiórze
to iest Kándorze Anielskiego żywota/ y Purpura; to iest Pá-
mienkiego wstydurumieniec/ bylo odzienie ich. Wznac bylo w
J. O. Kíazeciu STAKOSZE SJEWJASZJIN.
osobliwe tu Pannie Przenaswietney naboženstwo/ kiedy iuz
żegnając sie z światem Panny Przenaswietney Kóžánym
wiankiem kázac go przy sobie mówić y sam dopomagając/ swo-
śmiertelne przyozdobit toje/ donec tumulus effloruerit. á
tak słodko spiewając: reuerlus ad terminos suos, powrócił do
granic swoich Známienity był postápek wielkiego Doktorá
Kościółá Bożego Augustiná S. iż przy śmierci zadnego z
swych Przyjaciół do siebie dopusćić niechciał/ chcąc do modli-
twy zájść pokóiu. Kórony był ten Młodzieniaszek mądrością
w takowey okázie y iż chronił sie przytomności Kóžicow swo-
ich przy śmierci/ áżeby pátrzac na tzy Kóžicielskie affekt Sy-
nowski korresponduisc nie był przeškoda wyprawie do chwaly
niebieskiej.

*Wypława na
S. Augustina
S.*

Chciałbym tu osobliwa tak tych Pánienek iak y Mło-
dzieniaśka przypomnieć cnote/ to iest: Pietatem erga Paren-
tes. z iakim posánowaniem/ z iaką powolnością/ słonnością/
przynależycá Kóžicom wyrządzały wżsiwość. Ale mi trus-
dna wstrec czyni Qwestia : Góž Bog Wszechm: tym ktorzy
Kóžicom śanuiá długi wiek obiecuie/ według świadectwa
Pawła S. Pietas autem ad omnia utilis est; promissionem i. ad
habens uitae quae nunc est & futura. Jakos tedy tak wiele Tim. 4
znáye .

Eth. cap.
10

znaydujesie tych ktorzy w wczémosci mając Rodzicom przed
czasem z tego z chodzą świata/ czego y teraz mamy oczywisty
przykład. Predkś iednak na to daie mi Doktor Anielski Tho-
mas S. resoluca wspominaiać dyskurs Philosopha: Że te do-
czesne rzeczy tyle są dobre/ ile są pożyteczne do szczęśliwości.
Ktad gdyby kto miał tak wiele dobr doczesnych/ ktorebymy
prześkładały do cnoty y szczęśliwości/ niebyłoby to ku jego do-
brem/ ale owšem ku złemu/ wiec pozny wiek kładziesie mie-
dzy dobrem doczesnym/ ktory pożytku pomaga do cnoty y szczę-
śliwości/ poty dobrem nazwać się może. Ale że często dla kre-
włości ludzkiej bywa okązia do grzechu/ dla tego też Bog go
pospolicie straca/ iako infernie Doktor S. Et ideo Deus sub-
trahit eā homini, non quia deficiat à promissione, sed quia
dat quod melius est. Nie dla tego Bog Wszechm: wymuie
wieku żeby niebył pewien y mocen w obietnicach swoich; ale
ofiaruie co jest lepszego. Lubo tedy te Dziateczki za ich te cno-
te/ wczémosc ku Rodzicom/ miały wiekować na świecie/ Bog
Wszechm: swa obietnice daleko w lepszą przemienil/ nagrodo.
Rapti sunt nē malitia mutaret intellectum eorum.

Sap.
cap. 7.

Pisza Natural: stowie o iedney ptaszynie/ tą tegoż dnia
ktorego się rodzi obumiera/ a dzień tylko ieden żyć y innych
ptasząt oblátuiac gniazdeczką/ każde° z osobną poymuie głosy/
y onez garlęczkiem gorgi wyprawuiac wyspiemuie/ ktorey ta-
kowe przydaia lemma: Non diu sed satis. Dosyć na mała
ptaszynie w tak szczupłym życiu rożnych nauczyć się głosow. Wi-
dzac y ia te niewinne Dziateczki że w tak króciuchnym wieku/
w rożnych się zaprawowały cnotach/ biorac wzor z tych ktorzy
w iakieykolwiek cności znamienici byli/ niemoge się z dalsze
ich szczyt pochwala/ to tylko Epigraphe do ich nagrobku przy-
daie: Non diu sed satis. Nie dlu° ale dosyć. Dosyć na te niewin-
ne ptasząt w ich wieku ludzi światobliwych obyczaje poymo-
wać/ aże śmierć wytkorywać onych niedozwoliła/ ponieważ
iuz vleciały zgniazdeczką swego na wieczny pokoy zawoławszy
z Ozeášem. Ephraim quasi avis auolauit, gloria eorum
à partu, ab utero & à conceptu. Dalsza pochwała do przesa-
cnego ich wrodzenia obroce.

Ose. 9.

Tych

Tych chwala y slawa bierze inkrement od wrobenia J. D.
SWATOPŁEK W Xiazet Czerwetyński/ktorych pro-
 sapia dyba peregrynowi ragna. Ta od wielkiego Państwa Ru-
 skiego rzadce WŁODZIMIERZ y innych longa & non
 interrupta serie następujących. Ducibus ex Magnis principib;
 olim Russiæ. swe zawziwşy primordia heretko po Sarmat-
 ckich polach swey nieśmiertelney slawy świętosielone rozwi-
 ła laury. W porzeniwşy sie albo raczej rozszerzeniwşy w lo-
 sine rojnych Xiazet Familii

Qui Christiana fide, Russiam illustrarunt, Ducibus Mo-
 scauiæ titulum coronamq; reliquerunt.

Przez tych rostawione w Russkich Krailach imie Chrystu-
 sowe/ wşczepiona Wiara Chrzescianiska/ tych cytami/ tley-
 nocem/ korona nawet/ szyc: sie Państwo Włostkowskie/ ktora
 Korona WŁODZIMIERZ od wielkiego męstwa WŁO-
 DZIMIERZ nazwany z Genueńczykami nad morzem woju-
 ła/ sam wypadşy na harc z Germanem ich Xiazetiem R-
 pheniskim oraz z pyşnym y stroyno przybranyh harcownik-
 zymcem go do swych namiotow przyprowadşit/ a ozdobne lupy
 na poswiecenie na Kieştwo dla Mlejestwu Koronaciey swym
 Successorom zostawit.

Serenissimis Regibus Poloniae Sacramento Matrimo-
 nij copulati remanserunt.

Kiedy RAZWIMIERZ Pierwşy wziat za Malżonke/
 Maria albo Dobrogniewa Siostra Jaroslawa Xiazetia Ru-
 skiego. Tenże scişy zwiizek Przyjazni potwierdşit Wolestaw
 Rzymowşy poślubiwşy sobie Zbislawe Swatopelka Pr-
 łaawnika Włodzimierza Włonomacha Corke. zniey regna-
 tricem zostawit don um. Od tego Swatopelka miedzy in-
 nym Potemstwem następującym plci męskiej poşedi Xiaze
 Alexander/ktoremu goy padła pod pobşial Monarchia Russi-
 ła/aleem dostała sie z Państwem drugiemu y Czwertni-
 ła nad Syrem. Zkad iako e fonte Pegaleo nieprzebrane Jaśnie
 Gwiazdconey Xiazet Czerwetyński Familii wynika stru-
 mienie w niezbrodzoney slawy y wśielności wypadać Cca

Guagnl.

S. m. d. d.
romol.

Anna Xip.

zna. re.

2. d. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

K. d. d.

an. Z Kad Kniaza Krynicá y Zywotow zywemi hoynie ob-
blewając dom SWATOPŁIKOW Książat Czetwertyń-
skich odżywił/ y niech wiecznie odżywił/ia zdrzodłami.

Lecz miewdając się w profesia tak Polskich iako y Ruskich
Chronographow do których ochotnego odsyłam Auditora; nie
trzebami na wystawienie chwały y sławy Jásnie Oświeco-
nych SWATOPŁIKOW Książat Czetwertyńskich in tego
dowodu/ kiedy się same Wyczyste Kleynoty każdemu praze-
ntu przed oczy/ kiedy niebiosá to iest. Luna nocturna for-
ma Dianæ ná znak swey przychylności y zyczliwości/ zá naya
drozby prazent ku wiekszy ich ozdobie sama siebie konfero-
wała.

Kiedy y ziemia księżycowi hołduiac y applauduiac temuz
Jásnie Oświeconemu Domowi przynależyte oddawşy homa-
gium/ Cesarzow niegdy wschodnich iure hæreditario oddałá
ozdoby to iest włocznia iádowita przebiłáca hydre.

Guagni.

Odbiera tymże prawem ten J. O. Dom od innych Dyna-
stow którzy od początku prawie morza mieszkańia y Państwá
mieli/ Maza nágiego ná Koniu zá Kleynot uzywając. A to
ná znak dzielności/ że nie czekając drewnianych przepraw po-
bágnistych ieziorách/ po bystrych wodách/ po głębokich mora-
skich odnogách/ Scylle y Charybdy zadnych z Peloru nie po-
trzebuiac wiatrow ná pomoc/ gdzie extremi colles Siculo-
celsere Poloro: w pław zá Nieprzyjacielem się wganiali; A
iako innych zdanie: że Máz nági ná Koniu iest znátiem ochoty/
nieodwłoty/ predkości ná zaszczyt y obrone Wyczyny/ kiedy
albowiem niektórzy Nieprzyjaciele pográniczni niespodzianie
nocnym á lotrowskim nápadşy sposobem Państwo pladrowá-
li/ w tym Przekazani Kleynotu tego Piasłunowie iakoby że śni-
śie porwawşy bez żadney tergiwersáciey/ diláciey/ bez odwłos-
cznego y nieskutecznego seymowania/ nie czekając zbroie/ odzie-
wa stroynego/ włocznia tylo porwawşy Nieprzyjaciele gro-
mili.

Okol.

Non vestimenta quæsierunt, non æquum adaptatum
expectauerunt, sed sine sella, sine loris, veste, equum con-
scendê.

scendere, hasta inuaserunt, represserunt & sustulerunt, quo sibi aeternam & veram gloriam comparauerunt.

Nieraz ta Pogonia w pogon za Nieprzyjacielem chodzą z Wiktoria/ nie raz swe podkowoy we krwi zbrozyła nieprzyjacielskiej. Nieraz gdzie zamierzyła vderzyła/ a gdzie stoczyła bogonita. Nie moia/ ale samego Pisma Bożiego niech przystąpi pochwała: In occursum pergic armatis, super ipsū Ionabit pharetra, Ionabit hasta, Nieraz na tym koniu wozcznia w nieprzyjacielskie vderzywszy tarcze onym jestrąśnie wydywała Echo. Sonabat hasta rozlegał się dźwięk tej wozcznie zdawiszych czasow po Marsowych polach/ Tamerlańskich Namiotach.

Przyzdobili Fabiusowie Kremere od Węgentow pobici.

Vna dies Fabios ad bellum milerat omnes

Ad bellum missos perdidit vna dies

Ouid. l.

2. Fast.

Wstawili Termopile trzystu Lakonow od Xerxesā dla Wyzystey obrony z Leonida ochotnym pomordowanym: Per-gite animo forti hodie apud inferos forte canabimus. Poświecili cni SWATOPŁIKOWIE. Krewia swoia Sokalskie mogily stawšy sie przy Wielkim Hetmanie Konstancym Książciu Ostrogskim victimę Patrię, jako świadcząc dzisie Rok. 1519.

Alle nie dosyć na tym dawnemi zdobyć sie pstrocinami / y na samych tylo okopciatych obrazach y martwych zasadzac się cieniach ieŝże do tego potrzeba na żywych cnot kolorach sun-dament swej zakładac sławy: Ne imbellem feroces progenerent aquila columbam.

Brzmiały do tych czas brzmi w uszach Synow Korony Polskiej dźwięk wloznie SWATOPŁIKOW Książat Czestwertynskich. Vox equi frementis & equitis ascendentis & fulgurantis hasta & multitudinis interfecta. Kiedy Bracia Rodzeni J. O. Książcia Chorazego Wołyńskiego żalofne go tych dziatek Rodzicā/ przodkow swych nasladuiac wścieśtych Rebellizantow/ raz Herbowna Wlozchnia tonali vffy. Sonabat hasta w refu J. O. Książcia Mikolaja Kaszelana

Mińskiego/Ktora dumnych Szwedom przyćierał rogowy gósie
y Książę Alexander jako drugi Curtius: pro Patria gloriose
occubuit. Sonabat haſta y pod Tulejnym Ktora Książę Ję-
niusz Kozackie tłumy bunt y lubo rebelizantow śmy dożelny
mu żywor odiały/ wolek pomna jednat odarowały sława.

Sonabat haſta w reku J. W. Książęcia Seliapśa/ ten dla
ſwey sławy/ ofielności/ cnot/ ludzkości/ ſławności/ od roſy-
ſkich był mundi delicia mianowany. Tego sławo ſame Sa-
Szwedol: macarum monumenta nieśmiertelna wyznawia.

In Sago

Yuuentutem adultam virilis floridæ initium conſumpſi. mi-
les ab anno ætatis 18. Rothmagiſter per annos 17. Tribu-
nus demum conſtitutus Tartaros in Podolia, Suecos in Pruſ-
ſia, Kozakos rebelles Reipub. & Regi in confinibus Re-
gni repreſſi.

Sonabat haſta fulgurans w reku Książęcia Pána Chos-
rajego Wołyńskiego pod Czudnowem zmiennego zdrajca
ckiego rozrywając Moſkwićina Tabory/ goſie pierwſzo Be-
lonie y Kaczyp. wzywał przyſługe/ ſam ſwe młode lata w po-
czet Kompaniey Wołyſkiej J. W. Hetmana Koronnego Wo-
jewody Krasnowſkiego polczyroſy ludźi ſwoich prywatnych
do boiu ſpoſobnych/ to ſeż Kornet Drąguniey porządney wy-
ſtawił. Sonabat y za Dnieprem pilnując y broniąc zdrowia
Krolewſkiego/ miał ludźi ſwoich/ Ktorych koſciem ſwoim za-
ciągnoł chorągwie dwie Połſkich y Szwadron Drąguniey/ y
tam z tym Pułkiem ſwoim honorifice y generoſe ſtawał na
wſtudze Kaczypoſp. Sonat teraz & ſonabit y Kiecy Cherażym
zostawſzy Woiewodztwa Wołyńskiego w Poſpolitych ruſſes-
niach nad Ktoremi kłtá Kroć był Kommandantem y Pułko-
wnikiem z wicelka pochwała wżad Pułkownika y Cherażego
obprawał.

Wiele innych odważnych Kawałkow tak ex recta jako
indirecta linea preſentujemy ſie przed oczy/ Ktorych ſława mie-
ſtuluje do daſkiej mowy: ale dowcip ſłabiej/ ieſt wż niſta

wa/ a do

wa/ á do tego obawiam się: ne seruator tanta Maiestatis op-
primar à gloria.

Niech tedy śmierć nie triumphuje/ niech swego zwycię-
stwa nie rozwiła Proporców/ ale na zwinionych niech zasia-
da z lamentem/ ponieważ absorta est in victoria. bo lubo te
kwiecie y roze/ których rumiannosc/ wonia/ pozor/ po wszy-
skim rozchodzić się miały horizonćie Polskimi/ śmierć wroś-
ła w Wirydarzu J. O. Książca Czetwertyńskiego/ nie osta-
nia to jednak ruina/ gdyż go przy nieśmiertelności sławy zo-
stał witał/ bo kiedy na ozdoba tego Wirydarza pogladam; wi-
dze jasność y wyniosłość Cedrow/ y Cypresow/ w pamięci lu-
dzkiej wieczno trwałych. A co wiekśa iz ten Wyridarz Pro-
ry troche śmierć nadpuścyla ięszce przy swej zostacie szelono-
ści/ ięszce buyny y dożywały á Doczyśnie pożyteczny z siebie o-
woc wydać może.

Toc już doremne lzy y lamenty twoie J. O. Książce Chora-
ży Wołyński/ bo choć serce swej zguby zalem y łzami poweto-
wać vsiluię. ale Boni ratiocinatoris officium est, aut pra-
cauere malum ingruens, aut acceptum corrigere, aut quā
minimum redigere, aut tollerantia se se mascula & genero-
sa instruere.

Plutar.
de con-
solat. ad
Apol.

Musiałby ten szajitelney wyrzec się natury ludzkiej kto-
by od wszelkich przypadków na świecie wolnym chciał zosta-
wać. Non uiuit, omnia cui contingant prospera. A ię-
szce jał tam mieć niepowinien mieysca/ gdzie pewna wraty
nagroda. Erit merces operi tuo. Bog ci to nagrodzi/ kiedy
w Domu twoim ochotnie te klesze z ordinansuiego przyimiesz.
Patrząc na to iako Abraham Patriarcha sam rekami swemi
iedynego Syna swego Izaaka za wyrokiem Boskim bez żalu y
odwroki nie wzdrygał się ofiarować. Ofiaruy y Ty ochotnie
te Aniolki do usług na Dwor Monarchy nieba y ziemi/ gdzie
tak się dosłuzja/ że y Tobie wiecznego Krolestwa siedniaia ko-
rone. A ięzeki y tu na ziemi o doczesne idzie pociechy ktore z
milych pochodza potomków bierz przykład z Joba cierpliw-
go/ ktory straciwszy wszystkie dostatki/ Syny/ Corezki/ zdro-
wie

wie na ofiarę; że te plagi cierpliwie y pokornie przyjął od Boga od tegoż sowiła odniosł nagrodę oglądając Syny swe y syny
 Job. 42. Synów swoich. Vidit filios suos & filios filiorum suorum.

A te które są zgubione macie/ nie są umarłe ale wiecznemi
 wdarowane żywotem. Reuertentur ad terminos suos po-
 wróciły do granic swoich w których nieustanniego a wieczne-
 go są żyjąc pokoją dziś przezemnie Wam ostatnie oddać
 VALE.

Dziękując przy tym za pieczę y staranie w pielegowaniu
 podieję. Dziękuję y za te koszty y ostatnia Kontestacja affe-
 ktu y miłości Rodzicielskiej. Nie widzę tu wprowadzić J. Q.
 Rodzicielki/ Ktora iako żalosna po straconych działkach Tio-
 be nieutulonem żalem prawie ztruchlała na miejscu zostaje/
 Eccl. 7. iednakże z Tesealia corde & lachrymis prosequitur do gro-
 bu/ y te żegnając zachowując przykazanie Bostie: Et gemitus
 Matris tuae ne obliuiscaris. z tym się oświadczając że ię
 przed Młaiestatem Bostim wstawiczną suplika do chwały
 wieczney promowować beda. Żegnając na ostatę Was w sy-
 skich Jśnie Oświeceni/ Jśnie Wielmożni/ Wielmożni/
 Miłościwi/ Tey żalosney Tragediey spektatorowie których
 do tey ostatniej usługi czesćcia związek krwie/ czesćcia miłość
 Chrześcianańska sprowadziła/ w nagrodę czego ten każdemu
 s Was kleynot/ Ktorem sobie nieomylnie Krolestwo niebieście
 zakupić możecie prezentuia.

Mors tua, Mors Christi, fraus mundi, gloria coeli,
 Et dolor Inferni, sunt meditanda tibi

A M E N.

595671

18.000 PLN

E.XIII.25

Bibliotheca
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

05167

